

De Verloren tuin

Het was hartje zomer. 'Puck kom tevoorschijn. Jij hebt gewonnen.'

Sam kijkt om zich heen, maar ziet Puck niet.

Hij loopt door de coniferen. Op de grond knispert het sprokkelhout onder zijn schoenen. Dan voelt hij twee armen op zijn schouder. 'Boe.' 'Dat is niet grappig', zegt Sam een tikkeltje boos.

'Ik moet je iets laten zien.' Voor Sam iets kan zeggen, trekt Puck hem mee. Het begint te waaien.

Puck gaat op haar knieën door het natte gras. Sam volgt.

'Hier is het.' Sam kijkt in een heel diep gat.

'Wat zou daar zijn?', vraagt hij aan Puck.

Puck trekt haar schouders op. Uit de grote buis kringelt stoom in het gezicht van Sam. Hij moet hoesten.

'Ik wil hier weg.' Sam trekt aan Puck haar hand.

Ze trekt haar hand weg, maar verliest haar evenwicht.

Ze valt in de buis. 'Puck', schreeuwt Sam. Nu moet hij wel door de buis.

Hij verzamelt al zijn moed. In gedachte telt hij tot drie. één, twee, drie. Hij gaat op zijn billen zitten en dan glijdt hij naar beneden. Beneden valt hij bovenop Puck. De twee kijken hun ogen uit. Op de veldbedjes liggen konijntjes. Een vrouwelijke beer komt naar hen toegelopen. Ze kijkt over haar parse bril naar de kinderen. 'Wat doen jullie hier?'

'Wij waren verstopperdje aan het spelen en nu zijn we hier.'

'Jullie mogen hier helemaal niet komen.'

'Dat wisten wij niet', zegt Sam.

De beer zucht.

'Goed dan. Alles wat je hier ziet, mag je niet tegen andere mensen vertellen.'

De beer legt haar vinger op haar mond.

Puck en Sam knikken driftig 'ja.' De beer begint te vertellen.

'Alle dieren van Roosendaal wonen onder de grond.' Sam en Puck lopen achter de mollige beer aan.

'Dit is het ziekenhuis.' Een konijntje met een gebroken been steekt zijn hand naar hen op.

Een eindje verderop zijn vossen aan het dansen en bakt een paard pannenkoeken. Sam en Puck smikkelen van de gekregen stroop pannenkoek.

'Op een dag werden er steeds meer huizen gebouwd en konden wij nergens meer wonen. Toen zijn we dit dorp begonnen.'

'Geweldig', zegt Puck.

'Nu heb ik jullie genoeg laten zien. De beer kijkt op haar horloge. 'De locomotief vertrekt over drie minuten.' Sam en Puck stappen in de locomotief.

'Over een paar minuten zijn jullie weer thuis. Tot ziens.'

In de trein genieten de twee vrienden na.